

V L A A M S   P A R L E M E N T

Zitting 2003-2004

4 maart 2004

HANDELINGEN

COMMISSIEVERGADERING

COMMISSIE VOOR WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GELIJKE KANSEN

Vraag om uitleg van mevrouw Riet Van Cleuvenbergen tot mevrouw Adelheid Byttebier, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen, over de zogenaamde extra engagementen voor welzijn in het kader van het Limburgplan

Commissie voor Welzijn, Volksgezondheid en Gelijke Kansen

Donderdag 4 maart 2004

WAARNEMEND VOORZITTER : Mevrouw Marijke Dillen

– *De vraag om uitleg wordt gehouden om 10.21 uur.*

Vraag om uitleg van mevrouw Riet Van Cleuvenbergen tot mevrouw Adelheid Byttebier, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen, over de zogenaamde extra engagements voor welzijn in het kader van het Limburgplan

De voorzitter : Aan de orde is de vraag om uitleg van mevrouw Van Cleuvenbergen tot mevrouw Byttebier, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen, over de zogenaamde extra engagements voor welzijn in het kader van het Limburgplan.

Mevrouw Van Cleuvenbergen heeft het woord.

Mevrouw Riet Van Cleuvenbergen : Mevrouw de voorzitter, mevrouw de minister, de titel zegt het al. Ik wil een vraag stellen, die aanvankelijk een interpellatie was, over de zogenaamde bijkomende engagements voor welzijn in het Limburgplan.

Ik wil dit even situeren in zijn context. Naar aanleiding van de sluiting van Ford heerste er in heel Vlaanderen ongerustheid over het effect hiervan op Limburg. Er werd gesproken over 4.000 rechtstreekse ontslagen. Ook zouden bedrijven die toeleveranciers waren van Ford of er verband mee hielden, moeten sluiten of personeel afdanken. Dit is ook gebeurd, en dan vooral voor die toeleverende bedrijven, want het grootste deel van de ontslagen bij Ford moet nog komen.

Traditioneel liggen de Limburgse werkloosheidscijfers zeer hoog. Door het actieplan van de voorbije 10 jaar was de werkloosheid bij mannen in Limburg sterk afgenomen. Het werkloosheidssurplus, het aantal werklozen dat we meer hebben dan de

rest van Vlaanderen, was dus sterk gedaald, tot in 2000 en 2001. Ondanks die sterke daling is het aantal werkloze vrouwen zeer hoog. Die werkloosheid is het uitgangspunt geweest van mijn vraag.

De welzijnssector in Limburg heeft een eigen ontwikkeling gekend. We zijn erg provinciaal georganiseerd, zij het dat we niet provincialistisch zijn. Die eigen ontwikkeling was mogelijk dankzij een eigen studiedienst, het LISO, waarover Limburg beschikte tot in 1990. Die studiedienst gold overal in de sociale sector als model, maar werd door de eerste paarse coalitie in Limburg afgeschaft. De dienst deed de programmatie, wat nu in Vlaanderen centraal door de administratie wordt gedaan. Het LISO bekeek wat er nodig was qua welzijn in Limburg. Zo was er, aangezien we demografisch gezien een veel jongere bevolking hadden dan in de rest van Vlaanderen, niet zo veel nood aan rusthuizen als in de rest van Vlaanderen. In zo'n geval moet men niet dat recht opeisen, maar rationeel omgaan met de zaken.

Vanaf 1995 is die situatie echter beginnen te veranderen. In de programmatie stond dan ook dat er ongeveer vanaf 1995 dringend nood zou zijn aan een inhaaloperatie. Vanaf de jaren 2000 zou men die operatie heel sterk moeten doorzetten. Mevrouw de minister, als minister verantwoordelijk voor zorg en zorgvragen zou u daar rekening mee moeten houden. Ook kampt Limburg, doordat vooral residentiële sectoren – en dan heb ik het ook over de bijzondere jeugdbijstand – niet zo goed uitgebouwd zijn, met een veel hogere werkloosheid, vooral dan bij vrouwen.

Al snel was duidelijk dat het Ford-debacle een weerslag zou hebben op de hele provincie, en niet alleen op Genk. De cijfers bewijzen dat trouwens. In Bilzen werkt ongeveer 10 percent van de beroepsbevolking bij Ford Genk. Maar ook in Tongeren, dat toch op 30 kilometer afstand ligt, werkte bijna 10 percent van de werkende bevolking bij

Van Cleuvenbergen

Ford Genk. Dan zou het al te gek zijn alleen een concreet plan voor Ford en Genk te maken. Er was nood aan een plan voor heel Limburg. Dat begreep men vrij snel. Alle sociale partners, dus werkgevers en werknemers, maar ook de Limburgse politieke verantwoordelijken, hebben samen een breed actieplan voor verschillende sectoren opgesteld. Dan heb ik het ook over de Limburgse deputatie, die bestaat uit CD&V, de VLD en de sp-a en dus een vrij grote meerderheid van de bevolking vertegenwoordigt. Ik ga het hier alleen hebben over het actieplan inzake welzijn, dat ik het beste ken en ook heb gevolgd. In dat actieplan werden alleen de punten opgesomd die mogelijkheden boden als antwoord op de ontslagdreiging en gebaseerd waren op een concrete en wetenschappelijk bewezen achterstelling.

– *De heer Koen Helsen, voorzitter, treedt als voorzitter op.*

Op 2 december 2003, net voor Sinterklaas, kwam de Vlaamse regering naar Limburg, namelijk de ministers Sannen, Keulen en Landuyt. Met veel mediagedruis hebben ze daar het Limburgplan beluisterd en zich geëngageerd. Wat dit engagement net inhield, heb ik uit een persbericht moeten vernemen, want anders raken we van zoiets ook niet op de hoogte. Eind januari zou er een concreet antwoord komen over alle aspecten. Er zou een interkabinettenwerkgroep worden opgericht, onder leiding van de minister-president. Ik weet dat die werkgroep is bijeengekomen op 9 december, dus vrij snel nadien, en op 9 januari. Ik weet niet of ze later bijeen is gekomen. De informatie die ik heb, kreeg ik immers via een antwoord van de minister-president.

Ook zeiden de ministers dat ze zouden doen wat ze konden, maar dat ze zich zouden beperken tot deze zittingsperiode, in het licht van de nakende verkiezingen. Politiek gezien kunnen we dit beamen, maar op heel wat andere terreinen heeft deze regering heel wat beslissingen genomen die pas ingaan tegen 2005 en 2006. De regering wil in dit geval wel een beter bestuurlijk beleid voeren, maar voor de rest wil ze dat niet.

De regering zou ook onderzoeken hoe ze werk zou kunnen maken van dossiers waarmee de werkloosheidsproblemen van Limburg konden worden aangepakt. Ten slotte zou ze ook beleidsvoorbereidend werk leveren, en op elk onderdeel van de tekst aan de Vlaamse regering zou ze concreet antwoorden. Toen de Vlaamse regering twee weken geleden een

beslissing nam en dat met een persbericht wereldkundig maakte, vond ik het gepast beide elementen naast elkaar te leggen en een en ander in een interpellatieverzoek op te nemen. Na de regeringsbeslissing stelde ik onmiddellijk vast dat er niets extra wordt ondernomen. De inventaris van alles wat op stapel staat, is heel goed, maar dat is het dan. Ik heb gedetailleerd onderzocht hoe het zit.

Een eerste onderdeel betreft de zorgsectoren waarvoor Limburg met een objectieve achterstand kampt en die bijkomende tewerkstelling zouden kunnen genereren. Het betreft de kinder- en jongerenopvang. Men vroeg zeer concreet 792 opvangplaatsen voor buitenschoolse kinderopvang. Dat zou een extra tewerkstelling van 80 voltijdsequivalenten genereren, of in de praktijk een 160-tal deeltijdse. Men vroeg ook de structurele verankering van het initiatief flexibele kinderopvang en de opvang van pubers. Wat de flexibele kinderopvang betreft, heeft de Vlaamse regering ondertussen beslist om dat enkel op het niveau van de stad toe te staan, en ook enkel als het over nieuwe projecten gaat. In Limburg heeft de provincie het project voor één jaar gesubsidieerd. Limburg heeft geen steden zoals die zijn voorgeschreven, en het gaat ook niet om een nieuw project. In het persbericht van de regering wordt niets gezegd over de kinderen jongerenopvang. Wil dat zeggen dat de regering deze nood miskent en dat ze hiervoor geen nieuwe steun verleent ?

Ik wil het nu hebben over welzijn in het algemeen. Er wordt verwezen naar de nood aan ondersteuning van de bijzondere jeugdzorg. De minister gaf al eerder toe dat Limburg op dat vlak is benadeeld. De wachtlijsten voor de zorg voor personen met een handicap zijn voor Limburg langer dan elders. Men heeft het ook over innoverende woonprojecten zoals woonbegeleiding, intensieve crisisopvang en kansarmoede. Dat moet inspelen op noden en gaan over zaken waarvoor vooral reguliere hulp nodig is. In het bijzonder is de gevangenis van Hasselt vermeld. Ontslagen gedetineerden komen in problematische omstandigheden in de werkloosheid terecht. De uitbouw van de welzijnssector rond Hasselt zou toestaan om het beleidsplan van de regering in praktijk te brengen. Volgens de regering zal tegen eind 2004, volgens mij tegen begin 2005, een nieuw concept worden uitgewerkt. In elk geval zijn nu maatregelen nodig, maar daarover staat niets in het commentaar bij het plan.

Er is een achterstand in het personeelskader van de geestelijke gezondheidszorg. Dat geldt voor geheel Limburg, en ook voor de streek rond Turnhout. Verder is er de druk van de doelgroep van de

Van Cleuvenbergen

migranten, die in onze provincie vrij omvangrijk is. Er is ook grote nood bij de doelgroepen van kinderen met psychologische en psychiatrische problemen, van ouderen en van dementen. Ik herinner eraan dat Limburg sinds 2003 meer dan 800.000 inwoners heeft, en dus recht heeft op een bijkomend centrum voor geestelijke gezondheidszorg. In het verleden gebeurde er een herverdeling van de erkenningen, zonder extra middelen. Wij weten dit. Toch denken we dat dit psychologisch erg belangrijk is. Hierover staat niets in het persbericht van de regering. Onderkent de regering de noden dan niet? Komt er geen extra steun?

Dit alles staat haaks op het antwoord van minister-president Somers aan de heer Ory in december. Hij zei toen dat op elk onderdeel een concreet antwoord zou worden gegeven. In het persbericht staat wel iets over de thuiszorg en de residentiële ouderenzorg. Het Limburgplan voor bijkomende werkgelegenheid vraagt in dat verband op korte termijn de opvangmogelijkheid voor 300 zwaar zorgbehoevende ouderen. Die residentiële voorzieningen moeten nog worden gebouwd. Op langere termijn vraagt men 478 serviceflats, 839 rusthuisbedden en 424 RVT-bedden. Kortom: binnen 6 jaar wil men opvang voor 2.041 zorgvragende ouderen die nood hebben aan residentiële opvang. Ik heb het enkel hierover. Deze cijfers, die op een door het provinciebestuur uitgevoerde wetenschappelijke studie zijn gebaseerd, zijn ondertussen bevestigd en zullen tijdens een studiedag onder leiding van professor Heeren van het LUC op het einde van deze maand aan bod komen.

Dit zou in bijkomende tewerkstelling kunnen resulteren. Deze tewerkstelling zou zich eerst in de bouwsector manifesteren. Daarna zouden 870 duurzame jobs voor lager- en hogergeschoolden in de zilversector tot stand kunnen komen. Een aantal van deze jobs zouden allicht door migrantenvrouwen worden ingevuld. De meeste migrantenvrouwen vinden een dergelijke baan haalbaar. Nadien zouden tevens een aantal jobs in omkaderingsfuncties worden gerealiseerd.

Er is tevens gevraagd in 1.470 voltijdse equivalenten in de thuiszorg te voorzien. Concreet gaat het dan om verzorgenden, poetshulp, enzovoorts. Daarnaast zouden een hele reeks verpleegkundigen aan de slag kunnen en zouden een aantal jobs in de nabijheidsdiensten tot stand kunnen worden gebracht.

Indien we al deze gegevens optellen, zou de zorgsector in Limburg voor bijna 1000 jobs kunnen zorgen. De Vlaamse regering heeft in dit verband het volgende verklaard: 'Op relatief korte termijn zullen er 817 ouderen bijkomend kunnen worden opgevangen in rusthuizen. De vergunningen zijn reeds afgeleverd. Hierdoor zou een bijkomende tewerkstelling van ongeveer 100 verpleegkundigen, 120 verzorgenden en 15 paramedici en logistiek personeel kunnen worden gerealiseerd.'

Indien ik deze gegevens in de juiste context wil plaatsen, moet ik even naar de recentste begrotingsbesprekingen verwijzen. Het voornemen om op relatief korte termijn in plaatsen voor 817 ouderen te voorzien, slaat eigenlijk op lopende aanvragen van rusthuizen die reeds over de voorafgaande vergunningen beschikken. Begin februari 2004 heeft de minister verklaard dat het in heel Vlaanderen momenteel om 7.284 voorafgaand vergunde plaatsen gaat. De reeds aangehaalde 817 plaatsen in Limburg vormen 11 procent van het totaal aantal vergunde bedden. Indien we dit cijfer met de totale Vlaamse bevolking vergelijken, zou het eigenlijk om iets meer dan 15 procent moeten gaan. Uit de programmatiecijfers voor de rusthuizen van 1 januari 2004 blijkt dat in Limburg slechts 61,85 procent van de programmatie is ingevuld. Dit betekent dat Limburg een grotere achterstand heeft dan de andere Vlaamse provincies.

De voorzitter: Mevrouw Van Cleuvenbergen, mag ik u vragen af te ronden?

Mevrouw Riet Van Cleuvenbergen: Mijnheer de voorzitter, ik had oorspronkelijk een interpellatieverzoek ingediend. Mijn tekst is nu eenmaal drie bladzijden lang.

De voorzitter: Mevrouw van Cleuvenbergen, het Bureau heeft bepaald dat het hier een vraag om uitleg betreft. We moeten het Reglement respecteren. U bent al meer dan 10 minuten aan het woord.

Ik vraag u om af te ronden. U hebt uw vragen reeds uitvoerig toegelicht. Ik ben ervan overtuigd dat de minister voor een uitvoerig antwoord zal zorgen.

Mevrouw Riet Van Cleuvenbergen: Mijnheer de voorzitter, ik ben van plan al mijn vragen te stellen en alle bijkomende informatie waarover ik beschik naar voren te brengen.

Wat is het antwoord van de minister op de in het kader van het Limburgplan gestelde vraag naar bijkomende plaatsen? Hoeveel bijkomende RVT's

Van Cleuvenbergen

heeft de minister beloofd ? Is er al duidelijkheid over het aantal RVT-bedden dat Vlaanderen in 2004 zal krijgen ? Zullen er in Limburg RVT-bedden kunnen worden verdeeld ? Zal de minister bijkomende inspanningen leveren om het aantal serviceflatgebouwen en wooncomplexen met dienstverlening op korte termijn te verhogen ? Zal de aangekondigde expertencommissie alternatieve financieringsmogelijkheden zoeken ? Slaat het in het persbericht opgenomen bedrag van 17 miljoen euro al dan niet op het bouwen van rusthuizen in Limburg ?

Momenteel dreigt Limburg met een tekort aan initiatiefnemers te worden geconfronteerd. Heel wat mensen die momenteel als vrijwilligers in VZW's actief zijn, haken af. Volgens de wet zullen de OCMW's verplicht zijn om zelf initiatieven te nemen. Dit maakt deel uit van hun opdracht. Indien de andere investeerders niet in voldoende zorgaanbod voorzien, worden de gemeenten door de minister eigenlijk verplicht om zelf op de bestaande noden in te spelen.

De middelen van het VIPA zijn in de Vlaamse begroting tot 24,77 percent gezakt. Is deze daling er de oorzaak van dat de vergunde opvangplaatsen in Limburg niet worden ingevuld ? Heeft de minister een antwoord op het tekort aan VIPA-middelen ? Overweegt ze een herschikking van middelen ? Hoe kunnen de Limburgse initiatiefnemers bijkomend worden ondersteund ? Is het denkspoor van de prefinanciering reeds onderzocht, zoals minister-president Somers in december 2003 heeft beloofd ? Wat zal in de verschillende Vlaamse regio's met de 1,5 percent aan bijkomende urencontingen ten gebeuren ? Wat zal in het kader van het Limburgplan aan deze mogelijke oplossing worden toegevoegd ?

Mevrouw de minister, in een recent interview hebt u verklaard dat de welzijnssector een belangrijke economische sector is. U weet dat de minister van Economie eind deze maand een aantal studiedagen over de economische impact van de welzijnssector organiseert. Het Limburgplan is opgesteld om de economie en de werkgelegenheid in Limburg te ondersteunen. Waarin hebt u, bovenop het reguliere beleid, voor dit gebied voorzien ?

De voorzitter : Minister Byttebier heeft het woord.

Minister Adelheid Byttebier : Mijnheer de voorzitter, aangezien het hier een uitvoerige vraag om uitleg betreft, heb ik ook een uitvoerig antwoord

voorbereid. Mevrouw Van Cleuvenbergen, aangezien u een gedetailleerd beeld van het geheel wilt krijgen, zal ik u deze middag een achttal bladzijden met cijfermateriaal bezorgen. Ik heb een overzicht bij van de verschillende welzijnsaspecten voor de provincie Limburg. U stelde terecht dat welzijn voor werk zorgt. Dat is zeer zeker ook mijn uitgangspunt.

Voor kinder- en jongerenopvang hebben we een akkoord voor een nieuwe investering van 4 miljoen euro dat vrijdag moet worden bekrachtigd. Daar hangt expliciet ook een jobgerelateerde voorwaarde aan vast. Als er geïnvesteerd wordt in bestaande kinderopvang, dan zorgt dat voor jobcreatie omdat er meer kinderverzorgsters bijkomen. Voor Limburg werd proportioneel zeker een correct aandeel verworven. U verwijst naar de dertien steden voor flexibele opvang : Genk en Hasselt zitten daar ook bij. Limburg is dus geen blinde vlek.

Voor de geestelijke gezondheidszorg stelt u dat er een achterstand is in de personeelsomkadering van de centra voor geestelijke gezondheidszorg ten aanzien van de rest van Vlaanderen. Volgens mijn gegevens klopt dat niet. Als we de hulpverlening in haar totaliteit bekijken in functie van het inwonersaantal per provincie, dan staat Limburg als derde beste genoteerd. Inzake de hulpverleningscapaciteit voor kinderen en jongeren ten aanzien van het aantal inwoners jonger dan 18 jaar, staat Limburg op de eerste plaats in vergelijking met de andere provincies.

Voor de infrastructuursubsidies citeert u een cijfer van 17 miljoen euro. Mijn administratie houdt het op 27 miljoen euro. Ik geef u een kort overzicht van de dossiers in de provincie Limburg met gunstig advies van de VIPA-coördinatiecommissie. Houthalen krijgt 6 miljoen euro subsidie, Beringen 3,5 miljoen euro, Peer 4 miljoen euro en Genk 14 miljoen euro. Dat maakt samen meer dan 27 miljoen euro.

U vroeg ook naar de ontwikkelingen inzake de expertencommissie. Ik zit zelf ook verveeld met het eerste verslag waar ik niet meteen conclusies aan kan verbinden, behalve dan dat er meer geld moet komen. Ik heb de tweede oefening van de expertencommissie mee opgestart en ik verwacht een rapport in juni, ook specifiek voor de ouderenzorg. Er wordt nu gewerkt aan mogelijke antwoorden op de investeringsvragen, en tegen Pasen wil ik een eerste feedback. Dat is misschien veeleisend, maar het is dan ook erg belangrijk. Het is mijn bedoeling om hier ook andere partners bij te betrekken die willen investeren. Inzake prefinanciering vanuit de

Byttebier

Limburgmiddelen voor gesubsidieerde infrastructuur heb ik tot nu toe geen voorstellen gekregen. Dat is dus momenteel niet mogelijk. Het is wel mogelijk voor de financiering van investeringen in de welzijnszorg in het algemeen. Ik geef een concreet voorbeeld. De VZW Opvangtekort bijvoorbeeld zoekt ouders die willen investeren en stelt daar de garantie tegenover dat er voor de kinderen met een handicap een plaats zal zijn. Ik ben dergelijke formules genegen. Ik heb de expertencommissie gevraagd te onderzoeken hoe een partnership kan ontstaan met privé-investeerders, hetzij via PPS-constructies, hetzij via meer familiale initiatieven.

Inzake de rust- en verzorgingstehuizen beschikt de provincie Limburg over 2.551 rust- en verzorgingsbedden, waarvan er 331 zijn toegekend via protocol 2. Inzake de bedden is in de federale begroting 2004 niet in extra financiering voorzien voor bijkomende ROB/RVT-reconversie. Dat betekent dat er voor Limburg nog een saldo is van 861 RVT-gerechtigden. Nu zijn er in Limburg dus 3.412 RVT-gerechtigden. Het aantal bedden bedraagt 2.551, wat een saldo van 861 oplevert.

Dan ga ik in op het algemeen welzijnswerk in Limburg. In de begroting 2002 zijn reeds middelen ter beschikking gesteld om de samenwerking tussen de diverse sectoren op gang te brengen. Die impulsen zijn echter gealloceerd aan zes pilootregio's, namelijk die regio's waar de grootste behoefte bestond aan begeleid wonen en woonbegeleiding en er tegelijk reeds aanzetten tot samenwerking waren. Daar is inderdaad geen Limburgse stad of gemeente bij betrokken. De zes pilootregio's zijn Antwerpen, Brussel, Gent, Kortrijk, Leuven en Turnhout. Voor Limburg zijn er terzake tot op heden geen bijkomende impulsen gegeven. Wel zijn er specifiek in Genk, Hasselt en Maasmechelen aanzetten tot samenwerking met de sociale huisvesting.

Dan vroeg u ook nog naar de thuiszorg. Met betrekking tot de diensten voor gezinszorg in Limburg zijn de prestaties voor 2001 gesubsidieerd voor in totaal 1.510.655 uren. Dat zit in de programmatie 2003, met een lichte stijging naar 1.786.546 uren. Dat is een stijging met ongeveer 270.000 uren tussen 2001 en 2003. Er zijn 22 erkende diensten in Limburg, tegenover 128 over heel Vlaanderen.

Voor de residentiële ouderenzorg wordt in Limburg in 7.624 eenheden voorzien. Er zijn in de provincie 73 erkende rusthuizen beschikbaar. Er zijn nog 6 bijkomende rusthuizen gepland. Met betrek-

king tot de serviceflatgebouwen wordt er in Limburg in 3.550 eenheden voorzien. Op dit ogenblik zijn er in totaal echter slechts 906 wooneenheden. Dat betekent dat hier maar een vierde werd gerealiseerd, terwijl in Vlaanderen de realisatie een kleine 40 percent bedraagt. Dat is een duidelijk verschillende situatie. Wel zijn acht bijkomende serviceflatgebouwen en woningcomplexen met dienstverlening gepland, namelijk drie openbare, vier van VZW's en een privé-complex. Als die worden gerealiseerd, dan zullen er 348 bijkomende wooneenheden worden gerealiseerd. De mate van realisatie zou voor Limburg dan toenemen van 25 naar 35,32 percent. Het probleem is dat het initiatief moet uitgaan van een lokale initiatiefnemer, met een dossier en een vergunning en dergelijke. Het knelpunt daar zou de schaarste aan overheidsmiddelen zijn, net als de voorzichtige houding van financiële instellingen bij het verstrekken van financieringskredieten.

U had ook een vraag over samenleving en criminaliteit, heel specifiek met betrekking tot de gevangenis van Hasselt. Ik financier nu een project voor de gevangenis van Hasselt, dat zich in de opstartfase bevindt. Het plan voor gedetineerden, dat in enkele gevangnissen bestaat, wordt zeer positief geëvalueerd. We zouden dat graag verder uitbreiden naar alle gevangnissen. We wilden dus zeker niet dat er een nieuwe gevangenis wordt gebouwd, met een heel concept dat wordt opgezet, zonder dat die formule voor gedetineerden mee in rekening wordt gebracht. Daarom hebben we een projectmedewerker aangesteld, van 1 januari van dit jaar tot 30 november 2004. Die moet de verwachtingen inventariseren, een netwerk van partners uitbouwen en initiatieven nemen voor samenwerking met de toekomstige directie en personeel van de gevangenis van Hasselt. Ik denk dat men dit jaar al gaat proefdraaien zonder gevangenen. Daarom vond ik het belangrijk dat een projectmedewerker dit in de opstartfase zou volgen.

Bij het centrum voor algemeen welzijnswerk Sonar in Hasselt subsidiëren we sinds eind vorig jaar een voltijds personeelsslid, tot half november dit jaar. Het is de bedoeling om in nauwe samenwerking met de beleidscel Samenleving en Criminaliteit en het provinciebestuur van Limburg een stappenplan op te stellen voor die opdracht van het justitieel welzijnswerk en na te gaan hoe het algemeen welzijnswerk in die nieuwe gevangenis kan worden gekoppeld aan de exploitatie en de concrete werking.

Dat is het overzicht van de initiatieven inzake welzijn voor het Limburgplan. U zult hebben gemerkt dat ik daar niet punt per punt nieuw geld tegen-

Byttebier

over kan plaatsen. Dat geldt nu alleen voor de kinderopvang. Maar alleszins staan we stand-by, met al onze gegevens. We weten waar de noden zich bevinden en waar de programmatie moet worden versterkt. Als er een extra financiële investering komt voor de provincie, dan zullen we die investering zeker goed kunnen gebruiken in welzijn.

De voorzitter : Mevrouw Van Cleuvenbergen heeft het woord.

Mevrouw Riet Van Cleuvenbergen : Mevrouw de minister, ik dank u voor uw uitgebreide antwoord. Ik raad alle leden aan ook ooit eens een dergelijke vraag te stellen voor hun eigen regio. Dat is de beste methode om een overzicht te krijgen van wat er bestaat en van hoe de regio verschilt van andere regio's. Dat is allicht iets voor de volgende zittingsperiode.

Mevrouw de minister, u hebt gelijk wanneer u het hebt over de uitbreiding van de flexibele kinderopvang in Genk en Hasselt. Maar het is nu eenmaal zo dat er in Limburg op vier plaatsen flexibele kinderopvang is, en dat die per toeval niet in die steden liggen. Er werd gevraagd aan de initiatiefnemers waar ze flexibele kinderopvang wilden inrichten, in samenwerking met de gemeenten, en waar de noden het grootst waren. Vier gemeenten hebben daarop ingespeeld, maar niet Genk en Hasselt. Die zouden nu opnieuw kunnen beginnen, maar wat met alle andere regio's waar dit werkt, waar personeel is aangenomen en waar ouders stilaan het systeem leren kennen ? Iemand stuurt zijn kind immers niet zomaar naar een plaats voor flexibele kinderopvang. Dat gebeurt ofwel als men verandert van baan, ofwel als voorbereiding op een nieuw schooljaar. Die vraag blijft dus bestaan voor al die andere plaatsen.

Wat de infrastructuur betreft, en alles wat er terzake gebeurt, zijn de feiten er nu eenmaal. Uit het jaarverslag van het VIPA blijkt dat er te weinig initiatiefnemers zijn. U haalde dit nog zeer concreet aan toen u het had over de serviceflatgebouwen. Daar zijn er merkkelijk te weinig initiatiefnemers, maar dat geldt ook voor de andere sectoren. Ik had het over rusthuizen, omdat het VIPA die terminologie nog steeds gebruikt.

En dan is er nog een heel concreet probleem : in Limburg hebben we geen nood meer aan rusthuizen, maar wel aan RVT-erkenningen en het bouwen van RVT's. Nu moeten wij via een omweg rusthuizen bouwen. We plaatsen daarin mensen die

recht hebben op RVT-plaatsen. Dat duurt dan twee of drie jaar, en ondertussen hopen we dat er een RVT-programmatie wordt goedgekeurd. Dat is toch absurd.

Het valt op dat in 2004 niet is voorzien in bijkomende middelen voor RVT-omzettingen. Dat is een federale opdracht. Onze fractie heeft in dit parlement herhaaldelijk gezegd dat er terzake een meerjarenplan moet komen. Het vorige plan duurde 5 jaar, en dat bood de mogelijkheid om te plannen. Vandaag kan men niet meer plannen. Hoe kunnen voorzieningen die RVT-plaatsen moeten aanbieden met de financiering voor rusthuisbedden een rusthuis bouwen, als ze niet weten wanneer de omzetting naar RVT's zal gebeuren ? Men moet bijna gek zijn om nog initiatieven te nemen. Toenmalig minister Vogels zei dat er slechts één jaar vooruit werd gedacht omwille van de federale verkiezingen, maar vandaag vernemen we dat er geen steun meer wordt gegeven.

Als ik de wet goed lees, moeten de OCMW's bijspringen als er wachtlijsten zijn. Dat betekent dat dit tot problemen met de gemeenten zal leiden. Nu is het al vaak zo dat OCMW's overwegen om een samenwerking met een VZW af te sluiten om de zaken gemakkelijker aan te pakken. Waar zijn we toch mee bezig ? Dit alles houdt een gevaar in voor de gemeentefinanciën. Iemand die geen plaats vindt en juridische stappen onderneemt, kan volgens mij het OCMW verplichten om te helpen.

Minister Adelheid Byttebier : Ik heb dat al enkele keren meegemaakt. Het gebeurt wel eens dat een OCMW zou moeten bijspringen, maar er geen middelen voor heeft. Uw interpretatie van de OCMW-wet klopt, maar de afdwingbaarheid ervan kan niet hier gebeuren. Als Vlaams minister kan ik dat niet afdwingen.

Mevrouw Riet Van Cleuvenbergen : Wat het algemeen welzijnswerk betreft, zei de minister dat het aantal uren in de thuiszorg evolueerde van 1,5 miljoen uren in 2001 tot 1,8 miljoen uren in 2003. Ik zou toch willen terugkomen op de vraag van de provincie Limburg aan de Vlaamse regering. De interkabinettenwerkgroep is goed verlopen, maar het is niet ernstig dat er enkel maatregelen voor de duurtijd van deze zittingsperiode worden genomen. Er is beloofd dat zal worden onderzocht welke uitvoeringsdossiers kunnen worden versneld, of men de prioriteiten kan veranderen en of er budgetten kunnen worden geheroriënteerd. Daarover heb ik niets gehoord in het antwoord van de minister. Alleen het reguliere beleid inzake Limburg kwam aan bod.

Van Cleuvenbergen

Het beleidsvoorbereidend werk zou men ook opnemen. Het VIPA was daar al mee bezig. De concrete vraag om de middelen van het Limburgfonds te kunnen aanwenden voor de prefinanciering van bouwprojecten kan toch worden onderzocht? Via het VIPA-decreet kan het niet, dat weet ik. De vraag is in december gesteld. U moet ondertussen toch weten wat er haalbaar is? Als een technisch haalbaar voorstel wordt voorgelegd, dan kunt u op ons rekenen. Ook inzake de financiering moet een en ander worden aangepast.

Er kunnen bijna tienduizend banen in de welzijnssector worden gecreëerd, maar dat gebeurt niet. In het antwoord van de minister zitten geen nieuwe maatregelen die de sector vooruithelpen. Het gevaar bestaat zelfs dat de bussen die men vandaag naar Nederland wil sturen om te tonen hoe slecht het er wel gaat, binnenkort naar het Limburg van de heer Stevaert mogen rijden om hetzelfde te doen. Misschien zullen ondertussen ook de gemeenten in het verweer gaan. De minister heeft een heleboel goede argumenten op zak om op de komende ministerraad enkele begrotingsaanpassingen te laten goedkeuren.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

– *Het incident wordt gesloten om 11.06 uur.*
